

עין משפט
גר מצות
פז:

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

והאמר רב תפצת ערביה רשות. תימה לרז דאמר תפלת ערביה
רשות האמר פרק תפלת השחר (ברכות טז. יד.) טעה ולא
התפלת ערביה מתפלת שחרית שמים ואמר נמי האם נסוף פרק
התפלת השחר (שם קד.) טעה ולא הזכיר של ראש חודש לילה אין
ממחירין אותו לפי שאין מקדשין את
ההודש לילה הא לאו הכי ממחירין
ואמאי מיקולן הילת תפלת ערביה
נדרות ואומר ר"י נהי נדרות היא אין
לנעלה כחוס אם לא תפלי שום מנחה
עוברת או שרא המיינה דפ"ק נשבת
עד ט: דלג ממרחקין דאין וכן עלה
דקדק ממנו ירושלמי דאין ממרחקין
ואמאי שרי מדע כיון דיעקב אבנתי
תיקנה לא תיקנה לנעלה ועוד כיון
לכנגד אכרס ופדרים היא ששעלן
והאמר רב תפצת ערביה רשות.

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חגאל

[illegible][illegible][illegible]

אזכרנו ימים בכל שבת שאנשי משמ
ישראל מתכנסין בעריהן ומתעניין
וקורין במעשה דרשאים דאמרינן
במ"ק פמ"ח (דף כ"ו.) והם מקשינן
ותעניות ומעמדות מי אית דבר
מוסף ומתעניין הכי קאמר הכנים
נשליח את כפיהן כל זמן שמתפללין
ואפי' במנהג לפי שגשגה פרקים הללו
תעניות הם וזאת שכתוב במנהג אצל
שאר ימות השנה אין נשאלת כפיהם
במנהג רש מקין ארבע פעמים
ביום: ללווא יסירא. מתפלל שבע
בשאר התפלות: ומושלל אמר שבע
אנו ומה סינינו. אומר ואינו מתפלל:
אור יום הכפורים. ליל יום הכפורים:
והיום בידוי. גרם בתוספתא אצל
חומם מקדש ישראל אלא האלו
הקולות והכמים ואמרינן כל מקום
שזקוק לשבע אף בשאר התפלות אם
לא לחתום בידוי חומם כך שמעתי
אצל אל גרם לה בתוספתא ^א הכי אלא
ותכמים ואמרינן מתפלל שבע ואם
לא לחתום בידוי חומם וזכוריה
קיימי קמתי מיהת נעילה מתפלל
שבע ומחיה תיובתא דשמואל
מיוצאיה: נחיש קמיה דרביא. נעילה
ולשון נעילה פליגי (ד) אמוראי בברכי'
ירושלמי ^א חד אמר נעילה שער שמים
וחד אמר נעילה שער עזרה: ופינן
דללי. במסכת חזו לא לריך: והא
אמר רב. נחיש דברות ^א תפלה ערבית
רשות ומלאי פוטרת קאמר: לרבי
האומר חובס קאמר. דזו פוטרתה:
מייסבי וכו'. קמתי נעילה וקמתי
ערבית: שבע מעין שמונה עשרה.
ג' ראשונות ואלו' אחרונות תמקין
ואומר הכינונו במועדי שיש בה מעין
שלש עשרה דברות והיא תפלה קצרה
שמקנה לעובדי דרבים ולמלאי יוסידי'
המירו לללל בה מפני העורח:
תחיל

מיתבי^א אור^ב יוה"כ^ג מתפלל שבע ומתודה בשחרית
מוסף מתפלל שבע ומתודה^ד כמנחה מתפלל שבע
דתיניא יום הכפורים עם חשיכה מתפלל שבע ומתודה
ע ואם רצה לחתום ביודיו חותם תיובתא דשמואל
ה בחרתנו וסיים כמה אנו מה חיינו ושבחיה רב
תו אמר רב תפלת נעילה פוסרת את של ערבית
ליה תו לא צריך ומי אמר רב הכי והאמר רב
האומר חובה קאמר מיתבי^א אור^ב יום הכפורים
בע ומתודה^ג בנעילה מתפלל שבע ומתודה ערבית
יאל משום אבותיו מתפלל שמונה עשרה שלימות
מפוי

[illegible]

עם חשיכה מחפיל שבע ומתודה דברי ר' מאיר, וחכמים אומרים אין זקוק לשבע ואם בא לתתם ביריד חותם ויחיד אומר אחר חלול, אמר רב חפלה נעילה פוסלת של עציבת לרוב ומה מתודה וכן בשחרית וכן בסוסף וכן במנחה וכן בנעילה מחפיל שבע ומתודה בערבית מה ומה מחפיל שחרית שחרית שלימות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) 'נמ' רישא הי' אחר
(ש"ח) ע"ז ומענדו וכו' ונבחר
יחסיא (בבב) חלח' וכו'
ק"א אדחיה ולא נעניין וכן
מחש' מפרש"י: (ג) וכו'
נעילת' ומתקל' שג' ומחשה
הי' הכפורה' עס מחשה
מתקל' כ"ז גליל' וכו'
תנא' הו' דמנא' נמחין:
(ד) שם ושכניה' דכ' בתן
אברה' דכ' הו' דכ' גריס'
דבר נתן דתח' קמיה' דכ'
ספא פתח בוראח' בהרצו'
רוסיס' כמא' א"ז ושכניה'
אמי' דכ' אחא' כריה' דכ'
ישר' חומה' אחר' מפלח':
(ה) ש"ח' דתח' כ"ז ש"ח'
דכ' חלח' וכו':

הגהות הגר"א

[א] גם' (תנאי היא דתניא
יוהנן עם חשיבה מתפלל
שבע ומחזקה) חלית:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א. גמרא תנאי היל דתניא.
דרך להיות ותו תניא (ועי'
דמס.)

הגהות מהר"י

לנדא
(א) גמ' במנחה מתפלל שבע
ומתודה (דמניא) [יוה"כ]
כ"י כל"ל וע"י מהרש"א
[לגירסתו קשה היינו נעילה
היינו יוה"כ ע"ת]:

תוס' ישנים

[illegible]

תחום בידידיו תוחם. וקימא לן
האומר תפלת ערבית חובה,
לל שבע מעין שמונה עשרה,